

Súd: Najvyšší správny súd SR  
Spisová značka: 6Ssk/138/2024  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8022200337  
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2025  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viola Takáčová  
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2025:8022200337.1

## Uznesenie

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: F. O., narodený XX. H. XXXX, bytom Š. XX, E., právne zastúpený JUDr. Jurajom Berčom, advokátom AK Berčo s.r.o., so sídlom J. Hanulu 19, 052 01 Spišská Nová Ves, IČO: 54329281, proti žalovanému: Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, oddelenie peňažných príspevkov na kompenzáciu ŤZP a posudkových činností Košice, so sídlom Zádielska 2, Košice, o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. UPS/US6/SSVODPPKPC1/SOC/2022/5248 zo dňa 19. apríla 2022, o kasačnej sťažnosti žalovaného proti rozsudku Správneho súdu v Košiciach zo dňa 26. júla 2024, č. k. KE-8Sa/1/2023-121, t a k t o

### rozhodol:

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalovaného o d m i e t a .  
Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov kasačného konania.

### odôvodnenie:

1. Správny súd v Košiciach (ďalej len „správny súd“) napadnutým rozsudkom postupom podľa § 191 ods. 1 písm. d), e) a § 191 ods. 4 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) zrušil rozhodnutie žalovaného č. UPS/US6/SSVODPPKPC1/SOC/2022/5248 zo dňa 19. apríla 2022 a zároveň zrušil rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Poprad, pracovisko Levoča, č. PP2/APPNKŤZPaPČ/SOC/2021/58054-4 zo dňa 27. decembra 2021. Uvedeným rozhodnutím prvostupňový správny orgán postupom podľa § 38 ods. 1 písm. b) bod 2. zákona č. 447/2008 Z.z. o peňažných príspevkoch na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 447/2008 Z.z.“) nevyhovel žiadosti žalobcu podanej dňa 25. októbra 2021 a nepriznal mu peňažný príspevok na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla. Žalovaný na základe podaného odvolania rozhodol rozhodnutím č. UPS/US6/SSVODPPKPC1/SOC/2022/5248 zo dňa 19. apríla 2022 tak, že podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Z.z. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „Správny poriadok“) napadnuté rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu vo výrokovej časti zmenil tak, že podľa § 38 ods. 1 písm. b) bod 2., ods. 9 písm. b) a § 55 ods. 6 zákona č. 447/2008 Z.z. nevyhovel žiadosti žalobcu a nepriznal mu peňažný príspevok na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla. Ostatné časti rozhodnutia ostali nezmenené.

2. Správny súd dospel k záveru, že preskúmané rozhodnutie, ako aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa nie je v súlade so zákonom, lebo zistenie skutkového stavu v oboch prípadoch nie je dostačujúce na riadne posúdenie veci a zároveň je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Správny súd nariadil, aby správny orgán prvého stupňa v ďalšom konaní zabezpečil vykonanie posúdenia zdravotného stavu žalobcu tak, aby rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa zodpovedalo požiadavkám jednoznačnosti, úplnosti, určitosti a presvedčivosti. Určil, aby správny orgán prvého stupňa doplnil skutkové zistenia o okolnosti na strane žalobcu týkajúce sa dostupnosti verejnej hromadnej dopravy osôb pre žalobcu, zároveň zhodnotil, či sú na strane žalobcu splnené ďalšie predpoklady vyžadované zákonom pre priznanie predmetného peňažného príspevku (§ 14 ods. 10 písm. a/ v spojení s § 38 ods. 9 a ods. 11 zákona č. 47/2008 Z.z.). Správny súd podotkol, že bez preukázania splnenia

všetkých zákonných predpokladov nie je možné žalobcovi priznať nárok na peňažný príspevok, a to ani v prípade, ak by sa preukázala odkázanosť žalobcu na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom.

3. O trovách konania rozhodol správny súd podľa § 167 ods. 1 SSP a v konaní plne úspešnému žalobcovi priznal voči neúspešnému žalovanému právo na úplnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania.

4. Žalovaný podal proti uvedenému rozsudku správneho súdu kasačnú sťažnosť.

5. V kasačnej sťažnosti žalovaný uvádzal, že priebeh doterajšieho konania a rozhodovacej činnosti je od podania žiadosti žalobcu o predmetný peňažný príspevok zdokumentovaný v žurnalizovaných administratívnych spisoch, ktoré tvoria prílohu kasačnej sťažnosti. Ako dôvody rozhodnutia správneho súdu sú uvádzané namietané časti lekárskeho posudku žalovaného č. UPS/US6/SSVODPPKPC2/SOC/2022/5292 zo dňa 07. marca 2022, ktorého závery sú následne prenesené do komplexného posudku č. UPS/US6/SSVODPPKPC2/SOC/2022/5292 zo dňa 22. marca 2022 ako podkladu pre napadnuté rozhodnutie v zmysle § 55 ods. 6 zákona č. 447/2008 Z.z. K námietkam uvedených v rozsudku správneho súdu spracoval z uvedeného dôvodu dňa 04. októbra 2024 podrobné stanovisko posudkový lekár žalovaného atestovaný v odbore posudkové lekárstvo F. B. A., v ktorom medicínsky vyčerpávajúcym spôsobom, ako aj dostatočne zreteľne a faktograficky odôvodňuje zhodnotenie zdravotného stavu žalobcu a namieta jednotlivé body odôvodnenia predmetného rozsudku správneho súdu. Žalovaný v kasačnej sťažnosti ďalej uvádza, že tak ako správny súd v rozsudku konštatuje, že posudzovanie zdravotného stavu fyzickej osoby je vecou výlučne odbornou - medicínskou, na ktoré súd nemá potrebné odborné znalosti, hodnotiace závery správneho súdu v protiklade s tým presahujú rámec súdneho prieskumu v zmysle § 27 ods. 2 prvej vety SSP, podľa ktorého pri rozhodnutí, opatrení alebo inom zásahu, ktoré orgán verejnej správy vydal alebo vykonal na základe zákonom povolenej správnej úvahy, správny súd preskúma iba, či také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah nevybočili z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Žalovaný poukázal na iné konanie správneho súdu sp. zn. KE-2Sa/1/2023-106, v ktorého rozsudku správny súd pri totožnom žalobcovi vychádzajúc z rovnakého lekárskeho posudku žalovaného v odôvodnení rozsudku konštatoval dostatočne zistený skutkový stav veci s tým, že o objektívnosti, odbornej úrovni a úplnosti záverov lekárskeho posudku žalovaného správny súd nemal dôvod pochybovať. Uvedená diskrepancia v rozhodovacej činnosti správneho súdu bola vznesená žalovaným aj na pojednávaní dňa 26. júla 2024, v dotknutom rozsudku správneho súdu úplne absentuje, nakoľko sa s ňou správny súd vôbec nezaoberal a nevysporiadal a rozhodol tak na základe nesprávneho právneho posúdenia veci.

6. S poukazom na uvedené žalovaný navrhol, ak kasačný súd po preskúmaní zistí dôvodnosť kasačnej sťažnosti, aby zrušil rozsudok správneho súdu sp. zn. KE-8Sa/1/2023-121 z 26. júla 2024 a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie.

7. Žalobca sa ku kasačnej sťažnosti vyjadril podaním z 19. novembra 2024, v ktorom okrem iného uviedol, že trpí trvalými vážnymi ochoreniami, ktoré sa nikdy nezlepšia, iba sa jeho zdravotný stav stále zhoršuje, a preto požiadal kasačný súd, aby prihliadol na jeho zdravotný stav a vo veci rozhodol spravodlivo.

8. Vyjadrenie žalobcu ku kasačnej sťažnosti bolo doručené žalovanému dňa 20. novembra 2024.

9. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší správny súd“) ako súd kasačný (§ 11 písm. g/ SSP) preskúmal kasačnú sťažnosť žalobcu postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 455 SSP a dospel k záveru, že kasačnú sťažnosť je potrebné odmietnuť podľa § 459 písm. a) SSP ako oneskorene podanú.

10. Podľa § 443 ods. 1 veta prvá SSP, kasačná sťažnosť musí byť podaná v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia správneho súdu oprávnenému subjektu, ak tento zákon neustanovuje inak.

11. Podľa § 443 ods. 5 SSP, zmeškanie lehoty uvedenej v § 443 ods. 1 až 4 Správneho súdneho poriadku nemožno odpustiť.

12. Podľa § 69 ods. 1 SSP, lehoty podľa tohto zákona sa počítajú na hodiny, dni, týždne, mesiace a roky.

13. Podľa § 69 ods. 4 SSP, lehota určená podľa týždňov, mesiacov alebo rokov sa skončí uplynutím toho dňa, ktorý svojím pomenovaním alebo číselným označením zodpovedá dňu, v ktorom sa stala udalosť určujúca začiatok lehoty. Ak chýba tento deň v poslednom mesiaci lehoty, končí sa lehota uplynutím posledného dňa tohto mesiaca.

14. Podľa § 69 ods. 6 SSP, lehota je zachovaná, ak sa posledný deň lehoty urobí úkon na správnom súde alebo sa podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť; to platí aj vtedy, ak podanie urobené elektronickými prostriedkami je doručené mimo pracovného času.

15. Podľa § 459 písm. a) SSP, kasačný súd uznesením odmietne kasačnú sťažnosť ako neprípustnú, ak bola podaná oneskorene.

16. Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že rozsudok správneho súdu z 26. júla 2024, č. k. KE-8Sa/1/2023-121 bol žalovanému doručený do elektronickej schránky dňa 23. augusta 2024 (č. I. 129 súdneho spisu).

17. Jednomesačná lehota na podanie kasačnej sťažnosti v zmysle § 69 ods. 4 SSP uplynula dňa 23. septembra 2024 (posledný deň na podanie kasačnej sťažnosti; pondelok - bežný pracovný deň). Kasačná sťažnosť proti predmetnému rozsudku správneho súdu bola zo strany žalovaného podaná elektronicky na správny súd dňa 16. októbra 2024 a rovnako v ten istý deň aj osobne, teda oneskorene.

18. Najvyšší správny súd s poukazom na § 459 písm. a) SSP kasačnú sťažnosť žalovaného ako neprípustnú odmietol, nakoľko bola podaná po uplynutí zákonnej lehoty, ktorej zmeškanie podľa § 443 ods. 5 SSP nemožno odpustiť.

19. Možno len doplniť, že žalovaný lehotu na podanie kasačnej sťažnosti počítal od 20. septembra 2024, t.j. odo dňa, kedy správny súd doručil žalovanému príslušný rozsudok aj s doložkou právoplatnosti, ktorá skutočnosť vyplýva z predmetu správy uvedeného na k tomu prislúchajúcej doručenke cit.: „KE-8Sa/1/2023-doložka právoplatnosti“. To však nič nemení na tom, že rozsudok bol žalovanému riadne doručený dňa 23. augusta 2024, pričom kasačná sťažnosť musí byť v súlade s vyššie citovaným § 443 ods. 1 SSP podaná v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia správneho súdu oprávnenému subjektu.

20. O náhrade trov kasačného konania rozhodol najvyšší správny súd analogicky v zmysle § 170 písm. a) SSP v spojení s § 467 ods. 1 a 4 SSP tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov kasačného konania, keďže výsledok kasačného konania je obdobný ako pri odmietnutí žaloby.

21. Toto rozhodnutie prijal najvyšší správny súd v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 veta prvá SSP v spojení s § 147 ods. 2 SSP).

#### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.